

Ünnep

Évek óta ez volt a legjobb karácsonyom, mert nem is tudtam, hogy karácsony van. Valamikor a hét elején ránéztem a naptárra, és szememmel lefényképeztem, de mivel képtelen vagyok számokat megjegyezni, az agyam tévesen rögzítette, szerinte 24. vasárnap lesz.

Pénteken, késő este elégedetten megveregettem a saját vállamat, mert terv szerint elkészült minden kerámia, és mivel pár napig nem nyúlok agyaghoz, holnap kitakarítok a műhelyben.

-Igen, majd holnap... mondtam magamban, és úgy „sárosan” beestem az ágyba.

-különb is, sok nő drága pénzért agyagpakolást ken magára, reggel majd a foltokból kiderül mennyire lesz hatásos, mert a „nyomokban agyagot” tartalmazó bőrfelület biztosan szebb lesz mint a többi...vagy nem...- és ezzel az utolsó gondolattal megnyugtattam magam, hogy ezt a bizonyos „koszt” szándékosan hagyom a testemen. Amúgy az alvótársamat, Béla cicát, ez cseppet sem zavarta, békésen elaludt mellettem. Kedves Hölgyek és Urak, sajnos a bőröm állapotáról nem tudok nyilatkozni, mert reggel nem szoktam felkapcsolni a lámpát, csak a bojlerre felaggatott karácsonyi fényfüzér világít szelíden télen, nyáron egyaránt.

Igy szoktatom magam januártól decemberig, ehez az „amúgy” szép ünnephez, amit nem szeretek, de talán majd egyszer jóban leszünk.

Este fele, jóleső fáradtsággal, immár tisztán egy tiszta környezetben hátradőltem az új szerzeményemben, amit két éve kinéztem, hogy legyen valami tárgyi vágyam is. De ha már ilyen sokáig megvárakoztattam magam, idén eljátszottam, hogy Angyal vagyok és két hintaszéket kaptam ajándékba.

Az egyikben én ülök, a másikban a Múza, aki jelenleg csak azt súgja, gyűjtsak egy gyertyát, és hívjam meg az alkotás Tündéreit, mert az Ő segítségével, talán sikerül valami jót írni.

Egyenlőre „csend” van, s én ebben a csendben békében vagyok magamban, s a

Sărbătoare

A fost cel mai bun Crăciun pe care l-am avut în ultimii ani, fiindcă nici nu am știut că este Crăciun. La începutul săptămânii, m-am uitat la calendar și am făcut o poză cu ochii, dar din moment ce sunt incapabilă să-mi amintesc numerele, creierul meu a înregistrat din greșeală duminică, 24.

Vineri, noaptea târziu, m-am bătut singură cu satisfacție pe spate, pentru că toată ceramica a fost terminată conform planului, iar pentru că nu mă voi atinge câteva zile de lut, mâine fac curat în atelier.

-Da, atunci mâine... mi-am spus și „plină de noroi” am căzut în pat - îdealtfel multe femei aplică împachetări cu argilă pentru bani mulți, iar dimineața se va vedea clar cât de eficientă a fost, din pete deoarece suprafața pielii care conține „urme de argilă” va fi cu siguranță mai frumoasă decât restul. .. sau nu... - și cu acest ultim gând m-am asigurat că îmi las intenționat această așa zisă „murdărie” pe corp.

Oricum, partenerul meu de dormit, motanul Béla, nu a fost deranjat deloc, el a adormit liniștit lângă mine.

Stimate Doamne și Domni, din păcate nu mă pot pronunța asupra stării pielii mele, pentru că de obicei nu aprind lumina dimineața, doar șirul de luminițe de Crăciun de pe centrală se aprinde ușor iarna și vara. Așa mă obișnuiesc cu această „sărbătoare frumoasă” din ianuarie până în decembrie, care nu-mi place, dar poate într-o zi o să fim mai bine.

În mijlocul serii, cu o oboseală plăcută, m-am așezat acum pe spate într-un mediu curat în noua mea alcătuire, la care mă uitam acum doi ani, pentru a avea o oarecare dorință materială. Dar dacă m-a făcut să aștept atât de mult, anul acesta m-am prefăcut că sunt un Înger și am primit cadou două balansoare.

Eu stau într-unul, în cealaltă stă Muza, care momentan îmi spune doar să aprind o lumânare și să invit Zânele creației, căci cu ajutorul lor, poate voi putea scrie ceva frumos.

În același timp, este „liniște”, iar în această

Mindenséggel.
Remélem , nem késtem el nagyon ,de -
kívánok mindenkinek
Békés , boldog ünnepeket!

Sărbători fericite!
Merry Christmas!

tăcere sunt împăcată cu mine și cu
Universul.
Sper că nu am întârziat, dar - cele mai bune
urări tuturor!

Sărbători fericite!
Merry Christmas!